

на Шейновския лагеръ. Съ това се облъгчаваше положението на Святополкъ Мирски, което генералъ Скобелевъ неможеше да не чувства, че е критическо; а заедно съ туй се заемаше едно по активно исходно положение за боя на другия день. Послѣдното въ никакъвъ случай нѣмаше да позволи на Весселъ паша да минава въ настѣпление на истокъ отъ Шейново вечерта на 27-мо и сутрента на 28-мо число. При това, вѣроятно е, че капитуляцията на армията на турцитѣ би се завършила къмъ 12 часа прѣзъ деня на 28-ий декемврий. Ако това послѣдното се достигнеше, то генералъ Радецки не би велъ и атаката отъ фронта и по този начинъ общитѣ загуби щѣха да се намалятъ значително. Въ заключение на този въпросъ ще си позволимъ да забѣлѣжимъ, че дѣйствиата на 27-мо число на генералъ Скобелева се отличаваха съ една *излишна осторожностъ* която не съвсѣмъ се оправдаваше отъ обстановката.

10) Настѣпванието сутрента на 28-мо число се почва едва къмъ 11 часа. Причинитѣ за това закъснѣване не сж достаточни основателни. Ако то се почнеше още на разсъмнуване, нѣма съмнѣние че боя би се завършилъ много по рано, загубитѣ на Мирски щѣха да бждатъ по-малки и възможно е да се избѣгнеше и кръвопролитната атака на височинитѣ, за която ще говоримъ подробно по послѣ.

11) Но и слѣдъ като се почва настѣплението твърдѣ много се губи врѣме за подготовка на атаката. Послѣдното е толкозъ повече непонятно, че тѣзи работа неможеше да бжде възложена на нѣкоя многочисленна артилерия, а се извършваше само отъ двата стрѣлковы и отъ сводния Углицки баталиони. Като се вземе въ внимание обстоятелството, че турцитѣ се намираха задъ твърдѣ добри закрития, съмнително е че тѣзи пѣхотна подготовка заслужаваше да се губи на нея толкова врѣме. Чини ни се, че ако генералъ Скобелевъ се възползваше по пълно отъ моралното обаяние, което той